

ॐ असिआउसाय नमः

वीर प्रભુની સ્તુતિ.

યોજક.

લીંબડી સંપ્રદાયના ગુરૂ મહારાજ શ્રી
મંગળજી સ્વામીના શિષ્ય મુની શ્રી
શામજી.

પ્રકાશક

શા. દુર્લભજી લક્ષ્મીચંદ,
વિંછીયા (કાઠીઆવાડ.)

મૂલ્ય—સદુપયોગ.

विद्यापीठ ग्रंथालय
BIBLIOTHEQUE
ग्रंथालय, कोल्हापूर-संभाई
१९२९७

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૨૧૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૮૧૨ યાત્રિક સેતુ

વિષય ૭૩૪:૪૧૭

શ્રી જિનેન્દ્રાય નમઃ

પ્રાતઃ સમયે વ્યાખ્યાનના પ્રારંભમાં બોલાતી
વીર પ્રભુની સ્તુતિ.

ૐ નમો અરિહંતાણં; નમો સિદ્ધાણં;

નમો આયરિયાણં; નમો ઉવજ્ઞાયાણં;

નમો લો એ સવ્વસાહુણં.

અથ વર્તમાન શાસનપતિ, મહોપકારી, શ્રી
શ્રી શ્રમણુ ભગવંત શ્રી મહાવીર દેવ, દેવાધિદેવ,
પરમ તારૂ, પરમ વારૂ, દયાનિધિ, કરૂણાસાગર,
ભાનુભાર્કર, હવ દયા પ્રતિપાલ, કર્મ શત્રુના કાલ
મહા માહણુ, મહાગોવાલ, પરમ સાર્થવાહ, પરમ
નિર્યામક, પરમ વૈદ્ય, પરમ ગારૂડી, પરમ સનાતન,
અનાથના નાથ, અશરણુના શરણુ, અખંધવના ખંધવ,
ભાગાના ભેડં, સંત ઉદ્ધારણુ, શિવસુખકારણુ, રાજ-
રાજેશ્વર પુરૂષ, હંસ પુરૂષ, સુપાત્ર પુરૂષ, નિર્મલપુરૂષ,
નિષ્કલંકીપુરૂષ, નિર્મોહીપુરૂષ નિર્વિકારી પુરૂષ,
ધૃષ્ટિ નિરોધ તપસ્વી, ચોત્રીસ અતિશયે કરી
ખિરાજમાન, પાંત્રીસ પ્રકારની સત્ય વચન વાણી
ગુણે કરી સહિત, એક હજાર અષ્ટ ઉત્તમ લક્ષ-
ણુના ધરણુહાર, શ્રીશ્રી સિદ્ધાર્થ નંદન, ત્રિહુબ્જ-
વંદન, અધમલ ભંજન, ભવભય ભંજન, અરિહલ-
મંજન, પાપદુઃખનિકંદન, દયાયે ક્ષમાયે કરી શીતળ
શીતળ ચંદન, હીન દયાળુ પરમમયાળુ, પરમકૃપાળુ,
પરમપાવત્ર, પરમસજ્જન, પરમમિત્ર, પરમ માવિત્ર,

પરમવાલેશ્વરી, પરમહિતવંછક, સફરીજહાંજસમાન,
 જગતમાતા, જગતપિતા, જગતઆતા, જગતજીવન,
 જગતસોહન, જગતમોહન, જગતપાવન, જગતભાવન,
 જગત ઇંધર, જગતવીર, જગતધીર, જગતગંભીર,
 જગતઈષ્ટ, જગતમીષ્ટ, જગતદીપક, જગતવત્સલ,
 જગતરક્ષક, જગતનાથ, જગતલોચન, જગત મિત્ર,
 જગત વિભુ, જગતપ્રભુ, જગતમુકુટ, જગતપ્રકટ,
 જગતનંદન, જગતવંદન, ચૌદરાજલોકનેવિષે ચુડા-
 મણી મુકુટ સમાન. લવ્યજીવનાહૃદયનાં નવસરહાર,
 શીયલપૂંજ, જગતશિરોમણી, ત્રિજીવનતિલક,
 સમવસરજીના સાહેબ, સરસ્વતિના તરંગ, ગણધર-
 દેવના ગુરૂંજ, છકાયના છત્ર, ગરીબના
 જીવનહાર, મોહના ધરંદ, વાણિના પદ્મ સરો-
 વર, સાધુના સેહરા, લોકના અગ્રેશ્વર, અલોકના
 સાધનહાર, ત્રાસિતના શરણાગત, મોક્ષના દાનેશ્વરી,
 લવ્ય જીવના લોચન, કુમતિ કુખુદ્ધિના નિષ્કંદન,
 સંતોષના મેરૂ, સુયશના કમલ, સુખના સમુદ્ર,
 ગુણના હંસ, શબ્દના કેસરી, યમના જીતજીહાર
 કાલના લક્ષણ હાર, મનના અંકુશ, મનુજના
 કલ્પ વૃક્ષ સમાન, સમ દૃષ્ટિના માત પિતા, ચતુ-
 વિધ સંઘના ગોવાલ, ધરતિને વિષે ઇન્દ્ર ધ્વજ
 સમાન, આકાશના સ્તંભ સમાન, મુકિતના વરરાજ,
 કેવલના દેવહાર, ચોસઠ ઇન્દ્રના પૂર્વાનિક, વંદનિક,
 અર્ચનિક, સ્મરણનીય, એવા દીનોદ્ધાર, દીબનખંધુ,
 દીનઆધાર, સર્વદેવનકા દેવ, સર્વ મુનિના નાથ, સર્વ-
 યોગિના ઠાકુર પુરૂષ, તરણ તારણ, દુખ નિવારણ,

અધમોદ્ધારણુ, લવહુખ લંજન, સમતાના સિંધુ,
 દયાના સાગર, ગુણના આગર, રત્ન ચિંતામણી સમાન
 પ્રાધર્વમણિ સમાન, કામદુધા ધેનુ સમાન, ચિત્રાવેલ
 સમાન, મોહનવેલ સમાન, કલ્પવેલ સમાન, અમૃત
 રસના કુલ સમાન, સુખના કરણુહાર, દુઃખના
 હરણુહાર, પાપ પડલ તિમિરના ટાળણુ હાર, મિથ્યાત્વ
 રૂપ અધકારના મિટાવણુહાર, ચંદ્રમાની પેરે શીતળ
 શીતળ દશાના ધણી, સૂર્યની પેરે ઉદ્યાતના કરણુહાર,
 સમુદ્રની પેરે ગંભીર, મેરૂની પેરે અડોલ, વાયુની પેરે
 અપ્રતિબંધ વિહારી, ગગનની પેરે નિરાલંબી,
 મારવાડી વૃષભધોરી સમાન, પંચાનન કેસરી સિંહ
 સમાન, એવા દેવાધિદેવ, ઉગ્ર તપસ્વી, દ્વિત તપસ્વી,
 તપ તપસ્વી, મહા તપસ્વી, ઘોર તપસ્વી, એહવી
 આકરી જાજ્જલ્યમાન તપસ્યાના કરણુહાર, એહવા
 લોકોત્તર પુરૂષ, અભય દાન દાતા, જ્ઞાન ચક્ષુ દાતા,
 મોક્ષ માર્ગ દાતા, સંયમ જીવતર દાતા, યોધી
 ખીજ દાતા, આત્મિક ધર્મ દાતા,

ચરમ જીનેશ્વર જગદિષ્ટિ,

જન શાસન શણુગાર;

લાવ ધરીને સમરતાં

પામીજે લવ પાર.

એહવા તત્ત્વાનંદી, તત્ત્વ વિશ્રામી, અનંત ગુણના
 ધણી, અલક્ષ ગુણના ધણી, અનંત રૂપના ધણી,
 અનંત અવ્યાખ્યાય આત્મિક સુખના ધરણુહાર,
 સદૃશ નામ ને સદૃશ ગોત્રના ધરણુહાર, મહર્ણો
 મહર્ણો શબ્દના પ્રકાશણુહાર.

દાહરો.

- મહણો મહણો જીવને, એ જીન વાણિ ભાખ;
દશ વિકાલિક દેખ લો, સર્વ સૂત્રકી શાખ. (૧)
- મહણો મહણો જીવને, એ જીનવર ઉપદેશ;
હેતુ પુસ્તકે બાણજે, દયા ધર્મ છે બેશ. (૨)
- હિંસા દુઃખની વેલડી, હિંસા દુઃખની ખાણ;
અનંત જીવ નરકે ગયા, હિંસા તણાં ફળ બાણ. (૩)
- દયા તે સુખની વેલડી, દયા તે સુખની ખાણ;
અનંત જીવ મુકને ગયા, દયા તણાં ફળ બાણ. (૪)
- દયા સ્વર્ગનું ખારણું, દયા મોક્ષની વાટ,
દયા નરકનું ઢાંકણું, દયા ખત અઘાટ (૫)
- જીવ મારતાં નરક છે, રાખતાં છે સ્વર્ગ;
એ બેઉ છે વાટડી, જીવ ભાવે તે લગ. (૬)
- મુક્ત અપ્યજ્ઞતા થકી, પંચેન્દ્રીય પર્યંત
હિંસા મુકો હોંશથી, શીવ કાંતાના કંત. (૭)
- મુઠી પ્રહારથી માંડીને, પ્રાણ હરણ પર્યંત;
હિંસા મુકો હોંશથી, શીવ કાંતાના કંત. (૮)
- જીવ દયા પાળી નહિ, પાળી નહિ છકાય;
સૂતા ઘરનો પ્રાહુણો, જેમ આવ્યો તેમ જાય. (૯)
- જીવ દયા પાળી સહી, પાળી જેણે છકાય;
વસતા ઘરનો પ્રાહુણો, મીઠાં ભોજન ખાય. (૧૦)
- સુખ દીધે સુખ હોત હે, દુઃખ દીધે દુઃખ હોય;
ઝેર આરોગી જે સુવે, ઉઘ્યા વાટ ન જોય. (૧૧)
- સુખ દીધે સુખ હોત હે, દુઃખ દીધે દુઃખ હોય;
આપ હણે નહિ અવરકુ, આપકુ હણે ન કોય. (૧૨)
- સુખ દીધે સુખ હોત હે, દુઃખ દીધે દુઃખ હોય;
ઝોક વ્યવહારી ઝોક વાઘરી, પ્રત્યક્ષ પટંતર જોય. (૧૩)

એહવું બાણી, અહો ! દેવાનું પ્રિય, અહો !
 સખ્ય પ્રાણિ, અહો ! ઉત્તમ પ્રાણિ, છકાયના જીવની
 દયા પાલો, રક્ષા કરો, અનુકંપા રાખો, કોઈ જીવને
 હણુશો તો હણાવું પડશે, છેદશો તો છેદાવું પડશે,
 ભેદશો તો ભેદાવું પડશે, જેવે રસે કર્મને આંધશો
 તેવે રસે ભોગવવા પડશે.

‘કઢાણ કમાણ ન મોલ અથિ.’

આ જીવે જે જે કર્મ કીધેલાં છે તે ભોગવ્યા
 વિના છુટકો નથી.

શ્લોક.

કૃતકર્મ ક્ષયો નાસ્તિ, કલ્પ કોટિશતૈરપિ,
 અવશ્યમેવ મોક્તવ્યમ્, કૃતકર્મ શુભાશુભમ્ । ૧ ।
 ઉદયતિ યદિ ભાનુઃ પશ્ચિમાયાં દિશાયામ્,
 પ્રચલતિ યદિ મેરુઃ શીતતાં વન્દિ યાતિ ।
 વિકસતિ યાદે પદ્મં પર્વતાગ્રે શિલાયામ્,
 તદપિ ન ચત્તૌયં ભાવિની કર્મરેખા. ॥ ૨ ॥
 જનક નૃપતિ કન્યા સર્વ લોકૈક ધન્યા,
 રઘુકુલવરપત્નો લમ્પ કર્તા વસિષ્ઠઃ ।
 તદપિ ગહનગામી જાતકી સત્યરૂપા,
 નચલતિ વિધિવશ્યા ભાવિની કર્મ રેખા ॥ ૩ ॥
 મંત્રં ન તંત્રં ન ચ મેષજં વા,
 ન કામકુંભો ન ચ કામધેનુઃ ।

ન કલ્પ વૃક્ષો ન પરાક્રમેણ,

પૂર્વં વિલેક્ષ્યં સ્વલુચાલયન્તિ ॥ ૪ ॥

જે પૂર્વ લિખિત કર્મ છે તે લોગવ્યા વિના
કોઈથી ચલાયમાન થઈ શકે એમ નથી એવી
નિર્વંધ વાણિના પ્રકાશણુદ્ધાર શ્રમણુ લગવન

નાય કુલ નંદણો, મહાપ્પા મહાવીરો,

ઉપન્નાણદંસણધરે, અરહા જિન કેવલી,

અપરિસા વિકેતા-અનાશ્રવિ પુરુષં.

તે પ્રભુજી દેવાધિદેવ અનંત ગુણે કરી ખીરાજીત છે.

દોહરો.

એક જીભે કરી કયમે કહું પ્રભુ તુંમ ગુણુ અનંત,

કોડ જીભે કરી સૂર કહે, તોય ન પાવે અંત.

પૃથિવ સર્વ કાગળ કરે, લેખન કરે વનરાય,

સમુદ્ર સઘળી શાહી કરે, પ્રભુ ગુણુ લગ્યા નવ જાય. (૨)

તલાવ નદીયું તુંબડે, આરપાર ઉતરાય,

પણુ જે સાગર સંપૂર્ણુ ભર્યો, તે તો નવી તરાય. (૩)

ગુણુ અનંત એક જીભથી, કહ્યાં મેં નવ જાય,

સાગર સંપૂર્ણુ ભર્યો, નહિ ગાગરમાં સમાય. (૪)

પ્રભુ ગુણુ સો સાગર ભર્યો, કવિ કપોતકી ચાંચ,

પીત ન ખુટે પ્રેમ રસ, યાચે ભવનો અંત. (૫)

અસિત ગિરિ સમંસ્યાત્કજ્જલં સિંધુપાત્રે ।

સુર તરુવરશાસ્ત્રા લેખિની પત્ર મૂર્ધ્વી ।

લિખતિ યદિ ગૃહિત્વા શારદા સર્વ કાલં ।

તદપિ તવ ગુણાનામશિ પારં ન યાતિ ॥

તો પણ હે ઇશ, હે ઠાકોર, હે જીનેન્દ્રદેવ, હે ત્રિલો-
કી નાથ, ત્રણ જગતનાં અધિપતિ, પરમાત્મ દેવ
તમારા ગુણસ્તુતિ કીર્તનનો કોઈ પણ પાર પામી શકે
નહિ. એવા જીનેન્દ્ર દેવના અનંતા ગુણો રહી
ગયેલા છે તે ગુણ કહ્યામાં ન આવે, મળ્યામાં ન
આવે, વર્ણવ્યામાં ન આવે, એવા અકળ સ્વરૂપી
અવિગત સ્વરૂપી જીનેશ્વરદેવ, સુરીનર મુનિવર કરે
જશ સેવ, તે પ્રભુજી દેવાધિદેવ ચોવીશમા ચરમ
તીર્થંકર મહાવીર દેવ વર્ધમાન સ્વામી પોતે ત્રિશ
વર્ષ લગી ગ્રહસ્થા વાસપણે રહ્યા પછી માગ-
શીર્ષ વહી દશમીને દીને એકાકી પણે સંયમ લીધો.
સંયમ લઈ કરી સાડા બાર વર્ષ ને પંદર દિવસ
સુધી મહા મહેનતો કરી, ઉગ્ર કરણી કમાણી કરી
ઘોર તપશ્ચર્યા કરી અનેક મનુષ્ય તિર્યંચના પરિસહને
સમભાવે સહન કરી, કર્મને ટાળી, કર્મને ગાળી
કર્મને પ્રજાળી, કર્મને દુર છાંડી, કર્મના દેણા દઈ
કરી, કર્મથી નિઃકરણ થઈ કરી, જાંલીકા ગામને
બાહિરે, રૂબુવાલીકા નદીના તીરે, શ્યામક નામા
ગાથા પતિના ક્ષેત્રમાં, વેયાવૃત્યનામા ચક્ષના દેવલ
પાસે, શાલ્મલિ નામા વૃક્ષની હેઠે, વેશાખ વહી દશ-
મીને દીને પાછલે પ્રહરે, કેવલ જ્ઞાન, કેવલ દર્શન
પામ્યા. ઘણા જીવોને તારી, પ્રતિપ્રોધી, નિહાલ
કરી, બહુતેર વર્ષનું આયુષ્ય લોગવી, પાવા પુરી
નગરીને વિષે, ચરમ ચોમાસું રહી, અવસાન સમયે,
સોલ પ્રહર લગી, અવિચ્છિન્નપણે, અમોઘ વાણી
વર્ષાવતા, કાર્તિક વહી અમાવાસ્યાની રાત્રે પાછલે
પ્રહરે, મોક્ષ નગર પૂર પાટણે સિધાવ્યા.

પણ જે જગતવાસી જંતુ હવે અનાદિ કાળ
 થયાં, ચાર ગતિ, ચોવીસ ઠંડક, ચોરાશી લક્ષ જીવા
 યોનિને વિષે, એક કોડ ને સાડી સતાણું લાખ કુલ
 કોડીને વિષે, પરિબ્રમણ કર્યા કરે છે, રખડયા કરે
 છે, અજ્ઞાને કરી, અમતે કરી, પ્રમાદે કરી, કષાયે
 કરી, રાગ દ્વેષના પ્રતિબંધ વડે કરી, રખડતાં થકી,
 અનંત કાલ ચક્ર વહી ગયા, અનંત પૂરણલ
 પરાવર્તન વહી ગયા, પણ સંસાર રૂપી
 સેતજાનાં, ખંધીજાનાં, આપદજાનાં, દુખજાનાં,
 જન્મ જરા મરણને, શારિરીક માનસિક, દુઃખનો પાર
 આળ્યો નહિ; જીવને જ્ઞાન ગુણ પ્રગટ થયું નહિ;
 અજ્ઞાન પણ હૃદયું નહિ; વીતરાગના માર્ગને પામ્યો નહિ;
 કદાચિત પામ્યો તો દ્રવ્યથી, પણ ભાવથી
 તે માર્ગનું સેવન કરી શક્યો નહિ. રાગ દ્વેષની
 ગ્રંથીને તોડી શક્યો નહિ; પોતાનું વંકાઈપણું,
 જડતા દુવેદાપણું, તેને જરા પણ સુધારો શક્યો નહિ.
 અનાદિ કાળનો ઉલટો સ્વભાવ તેને સુલટો કરી
 શક્યો નહિ. પરભાવનો ત્યાગ કરી સ્વભાવમાં
 રમણ કરી શક્યો નહિ. એહવા પામર
 જીવો અનંત કાળ થયા આ સંસાર રૂપી મહા
 વિષમ અટવીમાં રખડયા કરે છે, કર્માનુયોગ વડે
 નરક નિગોદાદિકતાં દુખો ભોગવે છે; જન્મ
 જરા મરણનાં દુઃખો ભોગવે છે, આધિ વ્યાધિ
 ઉપાધિ, શારિરીક, માનસિક દુઃખો ભોગવે છે તે
 દુઃખી પ્રાણીઓ દેખી કરી, પરમાત્મદેવે આપણા
 ઉપર કરૂણા લાવી, મહેર લાવી, દયા લાવી, અનુકંપા

લાવી, તે દુખો થકી મુક્ત કરવા માટે, સદ્
ગતિના સુખો પમાડવા સાડે, આત્મિક લક્ષ્મી
પ્રગટ કરવા માટે, અનંત આત્મિક મોક્ષ નગરીનાં
સુખો પમાડવા સાડે, જીનેન્દ્ર દેવે અપૂર્વ સિદ્ધાંતોથી
ભરપુર આગમ વાણિ પ્રકાશી.

સવૈયા.

વીર હેમા ચલસે નીકસી,
ગુરૂ ગૌતમ કે મુખ કુંડ ધરી હે,
મોહ મહાચલ ભેદ ચલી,
જડકી જડતા સખ દુર કરી હે,
જ્ઞાન પયોનિધિ માંહિ લળી,
બહુ ભંગ તરંગ નસે ઉછલી હે,
નિર્મલ જ્ઞાન ગંગા વહતિ,
પ્રભુમી અંજલી નિજ શીશ ધરી હે,
જ્ઞાન જલે ભરીઆ સલિલાં,
સુર વેનુ પ્રમોદ સુક્ષીર નીધાની,
કર્મની વ્યાધી હરંતિ શિવા
અધમેલ હરંતિ શિવા કરમાની
જેન સિદ્ધાંતકી જ્યોતી ખરી
સૂર્ય દેવ સ્વરૂપ મહા મુખખાની
લોક અલોકે પ્રકાશ ભર્યો
મુનિરાજ બખાનત હે જીન બાની.
એવા વીર પરમાત્માની વાણી, સર્વ જીવોને
સર્વદા મહામંગલની કરનારી છે, તે વાણિમાં
વર્તમાન કાલે નીચેના આગમો ખીરાજીત છે.

અચ્યાર અંગ, બાર ઉપાંગ, ચાર મૂલ, ચાર
છેદ બત્રીસમું આવશ્યક.

અચ્યાર અંગનાં નામ:

- (૧) આચારંગજી; (૨) સુચંગડાંગજી;
(૩) ઠાણાંગજી; (૪) સમવાયંગજી;
(૫) ભગવતિ વિવિહા પત્રતિજી;
(૬) જ્ઞાના ધર્મ કથાજી (૭) ઉપાસક
દસાંગજી (૮ અંતગડદસાંગજી; (૯) અનુત્તરોવવાઈજી;
(૧૦) પ્રશ્ન વ્યાકરણજી; (૧૧) વિપાકજી.

બાર ઉપાંગનાં નામ:

- (૧) ઉવવાઈજી; (૨) રાયપ્રશેણીજી; (૩) જીવા-
ભિગમજી (૪) પત્રવજી; (૫) બુદ્ધિ પત્રતિજી;
(૬) ચંદ્ર પત્રતિજી; (૭) સૂર્ય પત્રતિજી; (૮) નિર-
યાવદ્વિત્રકાજી; (૯) કપિપયાજી; (૧૦) પુરુષ્યાજી;
(૧૧) પુરુષોલિયાજી (૧૨) વન્હિદશાજી.

ચાર મૂલ આગમના નામ.

- (૧) ઉત્તરાધ્યયનજી; (૨) દશવિકાલિકજી
(૩) નંદીજી (૪) અનુયોગધારજી

ચાર છેદ આગમનાં નામ.

- (૧) વ્યવહારજી; (૨) વૃહત્કંઠપજી (૩) દશા
શ્રુતરકંઠજી; (૪) નિશીથજી. બત્રીસમું આવશ્યકજી
એ બત્રીસ આગમો વિદ્યમાન છે.

વ્યાખ્યાનની સમાપ્તિ સમયે બોલાતી સ્તુતિ.

એટલા ભાવ કહેવાણાં, બાકીના ભાવ અવસરે
કહેવાશે.

દોહરા.

હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! ! શું કહું, દીનાનાથ દયાળ
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કરણાળ, (૧)
નથી આજ્ઞા ગુરૂ દેવની, અચળ કરી ઉર માંહિ;
આપ તણો વિશ્વાસ દ્રઢ, ને પરમાદર નાંહિ. (૨)
અનંત કાળથી આચડયો, વિના ભાન ભગવાન;
સેવ્યા નાંહિ ગુરૂ સંતને, મુકયું નહિ અભિમાન (૩)
સંત ચરણ આશ્રય વિના સાધન કયાં અનેક;
પાર ન તેથી પામિયો, ઉગ્યો ન અંશ વિવેક. (૪)
સહુ સાધન બંધન થયા, રહ્યો ન કોઈ ઉપાય,
સત્ સાધન સમજો નહિ, ત્યાં બંધન શું જાવ ? (૫)
પ્રભુ! પ્રભુ! લય લાગી નહિ, પડ્યો ન સદ્ગુરૂ પાય,
હીઠા નહિ નિજ દોષતો, તરીએ કોણ ઉપાય ? (૬)
અધમાધમ અધિકો પતિત, સકળ જગતમાં હુંય
એ નિશ્ચય આઁચા વિના, સાધન કરશે શુંય ? (૭)
પડી પડી તુજ પદ પંકજે, ફરી ફરી માશું એજ,
સદ્ગુરૂ, સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દઢતા કરી દેજ. (૮)

એહવું બાણી તનધન યૌવન અસ્થિર બાણી,
 કાયા માયા કરમી બાણી, જેવો સંધ્યાનો વાન,
 જેવો કુંજરનો કાન, જેવું પીંપલનું પાન, જેવો
 વાવચ્ચે દિવડો, જેવી વેલુની ભીંત, એવો સંસાર
 અસ્થિર બાણી, સત્તરભેદે સંયમ પાલી, ખાર ભેદે
 તપ તપી, નવ વાડ વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યને આરાધિ,
 સુશુર સુદેવ સુધર્મને સેવી, કુશુર કુદેવ કુધર્મ
 ને છાંડી; દેવ અરિહંત શુર નિર્ઘ્રંથ, ધર્મ કેવલી
 નો ભાષિત, એ ત્રણ તત્વને આરાધી હિંસા માર્ગ
 ને છાંડી, આશ્રવને છાંડી, સંવરને સેવી, દયાને
 સેવી, આવતા કર્મ રોકી, જુનાં કર્મ ખપાવી, જીને-
 શ્વરદેવના માર્ગને અર્ધાવી, મતાવી રત્નત્રયની આરા-
 ધના કરી, પૂર્વે અનંતા જીવ તરી પાર પામ્યા છે.
 વર્તમાન કાળે સંજ્યાતા જીવ તરે છે, આગમિક
 કાલે અનંતા જીવ તરશે, એવું બાણી, દયા,
 ક્ષમાને વિષે, જે જીવ ઉદ્યમ કરશે, તે જીવ તરીને
 સંસારનાં પાર પામશે.

इति समाप्त.

સૂચના.

દરેક ભાઈઓ અને બહેનોને ખાસ નમ્રતાપૂર્વક સૂચના કરવામાં આવે છે કે આ પવિત્ર પુસ્તક કોઈ ઉઘાડે મુખે તથા દીવાને અજવાળે વાંચવું નાં તેમજ અશુદ્ધ ભૂમિ, શરીર, યા વસ્ત્ર હોય તો 'વાંચવું' નહિ.

વળી આ પુસ્તક ફાટીતૂટી ન જાય, તેમજ ડાઘા ન પડે વિગેરે કોઈ પ્રકારે ખરાબ સ્થિતિ ન શાય તેને માટે પોતાના જીવની માફક સરક્ષણ કરવું. જેથી આપણને કોઈ પ્રકારે અશાંતના ન લાગે.

સુરેષુ કિંબદુના.

હીં આપનો ધર્મબંધુ,

શા. દુર્લભજી લક્ષ્મીચંદ.

આ પુસ્તક મુબઈ નં ૬૩ ચીંચપોકલી પરેલરોડ પાં નોર્થકોટ હિન્દુ એડ્વૈનજ કે. એન. સેલર પ્રેસમાં રા. ભદ્રવજી પં ઠક્કરે છાપ્યું છે. અને શા. દુર્લભજી લક્ષ્મીચંદે ગામ (કાઠીઆવાડ)માં પ્રગટ કર્યું છે

